Rugăciunea vameşului şi a fariseului

Luca 18:9-14 (Psalmul 32:1)

Scopul lecţiei: Să păzească pe cei credincioşi de mândrie şi făţărnicie

Versetul de aur: *"Ferice de cel cu fărădelegea iertată şi de cel cu păcatul acoperit!" (Psalmul 32:1)*

Biblia este Cartea Adevărului şi îl arată pe om aşa cum este el. Ea este o oglindă care nu deformează faţa nimănui, nu te arată nici mai tânăr, nici mai bătrân, nici mai frumos şi nici mai urât, nici mai bun şi nici mai rău, ci chiar aşa cum eşti.

La mulţi oameni le este ruşine să se vadă aşa cum sunt si atunci încearca sa se ascundă sau să arate mai buni de cum sunt. Ei pun în faţă multe lucruri frumoase ca oamenii să se uite la ele. Ei zic în sine: "uitaţi-vă la aceste lucruri care sunt frumoase, nu vă uitaţi la mine".

Merge între oameni, dar n-are viaţă lungă. Dar Biblia nu este cartea care să arate părerea omului despre om, nici părerea omului despre Dumnezeu, ci părerea lui Dumnezeu despre oameni şi aici avem adevărul absolut. Ochiul lui Dumnezeu vede corect dincolo de tot ce punem noi în faţă.

În Biblie găsim lucruri frumoase vrednice de admirat, şi care ar fi bine să le facem şi noi. Dar găsim şi lucruri urâte, murdare, păcătoase, iar Duhul lui Dumnezeu ne spune să nu facem

aşa ceva. Domnul Isus ne spune cum să ne rugăm, dar ne spune şi cum să nu ne rugăm. Nu este suficient că avem religie, trebuie s-o avem şi bună. Nu este suficient să ştim ceva despre Dumnezeu, trebuie să-L cunoaştem pe Dumnezeu personal şi să-L avem în viaţă.

Doi oameni se vedeau urcând colina Templului. Una era părerea lor despre ei înşişi, alta era părerea oamenilor despre ei şi cu totul alta era părerea lui Dumnezeu despre ei. O rugăciune înţeleaptă pe care am putea s-o facem ar fi aceasta: "Doamne ajută-mă să văd aşa cum vezi tu!"

I. DOI OAMENI MERGEAU LA TEMPLU

A. Fariseul făţarnic

1. Omul care are intenţii bune dar fapte rele

a) ***Se suia la Templu*** – Frumos! "Mai mult face o zi în casa Domnului decât o mie în altă parte". Omul acesta avea timp pentru Templu. Unii oameni n-au timp pentru aşa ceva niciodată, dar au timp pentru tot felul de alte lucruri.

b) ***Mergea să se roage*** – Minunat! Ce intenţie bună. El n-a uitat care este destinaţia Casei Lui Dumnezeu – să fie o casă de rugăciune. Alţii se duceau la Templu cu alte gânduri: pentru comerţ schimb de bani, întâlniri politice şi altele. El se ducea să se roage.

Dar trist este că la Templu a uitat să se roage cu adevărat. Ce face el nu-i rugăciune. El făcea de cunoscut lui Dumnezeu faptele sale, se felicita pe sine pentru realizările sale spirituale.

În exterior se părea că se adresează lui Dumnezeu, dar înăuntru lui el vorbea cu sine despre sine. El nu-şi mărturiseşte nici un păcat, el nu cere iertare pentru nimic.

2. Omul care făcea fapte bune cu intenții greșite

a) Postea de două ori pe săptămână

Am putea spune că el făcea chiar mai mult decât cerea Legea. Sunt oameni care nu postesc de două ori pe an, dar el postea de două ori pe săptămână. Fapta lui era bună, dar intenția lui era rea. Toată lumea știa că el postește. Aceasta era chiar intenția lui să afle toată lumea cât de evlavios este el și astfel să fie admirat de alții.

b) Dădea zeciuială din toate veniturile

Sunt oameni care niciodată nu dau nimic, ei nu-și aduc aminte nicidecum că de la Dumnezeu vin toate binecuvântările și ei ar trebui să fie recunoscători.

Câți oameni dau zeciuială din toate veniturile? Fariseul dădea zeciuială chiar și din iarba din grădină.

Ce făcea el era foarte bine, dar intenția cu care făcea era rea. Voia ca acest lucru să-l știe toți din Templu, chiar toată lumea – iată chiar și noi azi știm despre zeciuiala lui. El voia să ia plată și de la oameni și de la Dumnezeu.

3. Omul care se aprecia pe sine și disprețuia pe ceilalți

El nu este ca ceilalți oameni. Este foarte bine că nu este hrăpăreț, nedrept, preacurvar, dar este foarte rău că uita să facă ce este mai important – să-L iubească pe Dumnezeu, să fie milostiv, bun și îndurător.

El se compara pe sine, dar nu cu Samuel, cu Ilie sau cu bătrânul Simeon, ci cu vameșul care avea o reputație foarte rea. Sigur el nu fură de la alții, dar fură slava lui Dumnezeu, el nu este preacurvar, poate că într-un sens, dar s-a îndepărtat de Dumnezeul adevărat și se închina zeului firii sale pământești. El îl include și pe vameșul păcătos în rugăciunea lui, doar ca să-i spună lui Dumnezeu că el este mult mai bun ca și vameșul.

4. Omul care n-are nici o nevoie personală

Nu simțea că are vreo nevoie. El nu cere nici milă, nici îndurare, nici ajutor. Nu vrea să fie mai bun, pentru că a ajuns deja pe treapta superioară a bunătății. El nu avea nevoie nici chiar de Dumnezeu.

B. Vameșul păcătos

1. Sta departe (Departe de Sfânta)

(Fariseul era lângă zidul care despărțea Sfânta de curtea bărbaților).

Vameșul este conștient de prezența lui Dumnezeu în Templu și din această cauză sta departe și nici nu îndrăznea să-și ridice ochii spre Dumnezeu. El simțea o disperată nevoie de îndurarea lui Dumnezeu.

2. Îi era rușine de păcatele sale

Îi era rușine de sine și de aceea stătea cu ochii închiși. Se judeca pe sine și se condamna, și din această cauză se bătea cu pumnii în piept.

3. El nu dorea nimic altceva decât milă

Nu se uită la nimeni, nu se compară cu nimeni, se vedea cel mai păcătos și nu vrea altceva decât milă de la Dumnezeu.

II. DOUĂ RUGĂCIUNI ROSTITE ÎN TEMPLU

1. Rugăciunea fariseului

Este important omul care se roagă, dar este importantă și rugăciunea omului. Să nu uităm că Dumnezeu s-a uitat în primul rând la Cain și apoi la jertfa lui (*Geneza 4:5*).

Rugăciunea fariseului este făcută numai în gând (în sine). Nimeni dintre oameni nu auzea ce se ruga fariseul în sinea lui. Dar Dumnezeu l-a auzit chiar dacă el se ruga numai în gând.

De ce nu s-a rugat fariseul cu voce tare? I-a fost ruşine să audă oamenii ce gândea el? Nu lăsa gândul să se ducă acolo unde ţi-e ruşine să te duci şi tu. Nu gândi ce-ţi este ruşine să spui.

Rugăciunea fariseului este o dare de seamă despre faptele lui - voia să-i amintească lui Dumnezeu cât de bun este el. Iar dacă Dumnezeu a uitat de aceasta, el voia să-I aducă aminte.

Fariseul a privit de sus în jos la alţi oameni şi i-a văzut pe toţi mai răi decât el. Comparându-se cu alţi oameni mai răi, el era cel mai bun şi se felicita pentru aceasta.

2. Rugăciunea vameşului păcătos

Este făcută cu voce tare, este o mărturisire publică a stării sale de vinovăţie. Cum de nu i-a fost ruşine?

Vameşul este conştient că Dumnezeu ştia tot şi el nu încerca să se ascundă, nu voia să apară altfel de cum era, nu era interesat să facă impresie asupra altora care probabil erau în Templu. El stă înaintea lui Dumnezeu gol şi descoperit, îi este ruşine, regretă adânc tot ce a făcut, doreşte să fie mai bun. Pe alţi oameni îi vedea mai buni decât era el. Alţii pot pretinde de la Dumnezeu şi alte lucruri, el nu cere decât milă şi milă şi iar milă.

Rugăciunea lui a plăcut lui Dumnezeu.

III. DOUĂ REZULTATE

Două note date de Domnul Isus.

1. Nota dată vameşului

"Vameşul s-a pogorât acasă socotit neprihănit". Acest lucru îl spune chiar Domnul Isus. Păcatele lui au fost iertate, furtuna din

suflet a fost potolită şi Dumnezeu l-a acceptat din nou în părtăşia Sa. Ce a dorit a căpătat, pentru că a venit aşa cum trebuia.

Ştim ce a gândit fariseul despre vameş, nu ştim ce au gândit ceilalţi oameni despre el, dar cel mai important lucru este ce a spus Dumnezeu despre el.

Oare ne interesează şi pe noi acest lucru?

2. Nota dată fariseului

Sigur este că acasă s-a dus şi fariseul după ce şi-a rostit "frumoasa şi impresionanta" lui rugăciune. Dar cum? Ce a primit el? Ce spune Dumnezeu despre el? Ce răsplată a primit el pentru că s-a dus la Templu şi s-a rugat? Nimic ...! De ce chiar nimic?

Oare nu se întâmplă şi azi de multe ori aşa? Oamenii să vină la "Templu" şi să nu primească nimic chiar dacă s-au rugat? De ce oare?

- Fariseul n-a venit cum trebuia
- Nu s-a rugat cum trebuia
- Nu se credea cum trebuia.

Concluzie:

Domnul Isus afirmă în concluzia acestei pilde un principiu spiritual care operează fără greşeală în economia lui Dumnezeu. Oricine se înalţă va fi smerit şi oricine se smereşte va fi înălţat.

Acest lucru ar trebui să-l ştie toţi cei care se duc la "Templu" şi se roagă.

- Domnul Isus a spus pilda aceasta pentru o anumită categorie de oameni (*v.9*). Credeţi că mai există şi azi asemenea oameni?

- Ce îi face pe oameni să se vadă mai buni decât sunt? Se compară oare cu cine nu trebuie? Se uită într-o "oglindă" care le deformează faţa? Sunt influenţaţi de un duh rău? Sau ce?

- Când nu primim nimic, deşi ne rugăm, ne punem oare întrebarea: de ce?

- Cea mai tristă stare spirituală este atunci când Dumnezeu nu are nimic pentru noi. Câtă vreme ne mai mustră tot este bine, înseamnă că suntem în atenţia Lui, înseamnă că Lui îi pasă de noi. Când El nu mai are nimic pentru noi, nici chiar o mustrare, oare ce înseamnă aceasta?

- Să ne gândim la ce se spune în Psalmul 139:23,24.